

fchodoviny

KOSTEL SV. FRANTIŠKA Z ASSISI A KOMUNITNÍ CENTRUM BL. MATKY TEREZY

7. listopadu

večer vzpomínek
na otce Řehoře
v kostele sv. Anežky
na Spořilově

více na str. 19

*„Přicházíme k Tobě, i když víme,
že jsme slabí a nedostateční.
Ty jsi mocný Otec a Pán všeho.
Ty především ukazuješ svou moc,
že nás máš rád a že nám odpouštíš.
Na obětní misku jsme vložili
svá malá snažení a pravdivé úsilí
vidět druhé a pomáhat těm,
kdo nás potřebují.“*

(Z homilie otce Řehoře)

P. Řehoř Naziánský
Vojtěch Mareček OFM
25. 8. 1924 – 13. 7. 2012

Evropské setkání Taizé v Praze po 24 letech

Po 24 letech od pondělí 29. 12. 2014 do pátku 2. 1. 2015 bude opět v Praze probíhat evropské setkání Taizé. Některé části programu budou přímo v našem KCMT. Bylo by škoda se takové mimořádné události neúčastnit. Navíc se můžete stát členem místního přípravného týmu.

KCMT bude sídlem tohoto přípravného týmu a hledáme členy dobrovolníky. Nebuďte skromní a neváhejte se zapojit. **Pište a přihlašujte se nám na e-mailovou adresu: kcmt.taize@gmail.com.** Můžete též zavolat na tel. +420 720 405 234 (Pavel Tvrdý), +420 739 733 106 (Magdalena Brunová).

Hlavním úkolem bude ubytování účastníků setkání v rodinách naší farnosti. Kdyby někdo nemohl u sebe doma nikoho ubytovat, tak by například mohl některé hosty pozvat k sobě domů pouze na oběd 1. 1. 2015.

Uvítáme i každou jednotlivou drobnou pomoc – např.: při přípravě příjmu v den příjezdu, vysvětlení cesty do hostitelské rodiny, doprovod účastníků, odnesení židlí ze sálu, stěhování stolů, pomoc při úpravě

NAPSALI JSTE...

DAR PŘÁTELSTVÍ DÍKY TAIZÉ V PRAZE 1990

Před 24 lety, v době porevoluční, jsme – podle instrukcí pořadatelů – otevřeli dveře i svá srdce pěti účastníkům Evropského setkání. Na oplátku jsme byli obdarováni novými přáteli, radostí a nezapomenutelnými zážitky.

Náš klasický panelákový byt 3+1 obývali s naší tehdy čtyřčlennou rodinou také: Erich z Landshutu v Bavorsku (otec 3 synů), katecheta Klaus z Heidelbergu (otec 2 dětí), Simone a Lukas ze Švýcarska a Jozef ze slovenského Bobrovice. S dcerami, v té době 5 a 3/4 a 4 a 1/2 roku, jsme se vešli do 1 pokojíčku. Údiv, zejména Klause, že se dá žít v tak malém prostoru a ještě se o něj dělit, byl zpočátku značný (sám měl velký služební byt), ale postupně zjišťoval,

kostela k ranní modlitbě, pomoc s hudbou a zpěvy, s úklidem, se zajištěním dopoledních workshopů a při přípravě občerstvení v KCMT, nabídka překladu do cizího nebo do českého jazyka... Též „pouhá“ účast farníků na společném programu v KCMT bude službou a povzbuzením pro účastníky a nás všechny.

Setkání hostitelů, kteří budou ubytovávat účastníky, bude **v KCMT v pondělí dne 15. 12. 2014 v 19.00 hodin**. Formuláře pro hostitele budou v východu z kostela i KCMT. Vyplněné je odevzdejte v průběhu listopadu do připravených krabic nebo pošlete elektronicky na uvedený e-mail.

Více informací: www.taizepraha.cz
www.facebook.com/TaizePraha2014
nebo v přípravném centru v Kafkově domě
nám. Franze Kafky 24/3, 110 00 Praha 1
e-mail: info@taizepraha.cz
tel.: +420 226 633 988

*Těšíme se na vás, za místní přípravný tým KCMT
Pavel Tvrdý a Magdalena Brunová*

jak příjemné a veselé je společné setkávání u jednoho stolu v malé kuchyni.

Hovořilo se u nás tehdy převážně německy – pro 4 z hostů to byl jazyk rodný – a občas se použila angličtina. Dětem jsme sice někdy něco přeložili, ale většinou se bavily se svými novými kamarády po svém a nepocitovaly žádné jazykové bariéry, ač v té době kromě češtiny znaly jen 2 modlitby a nějaké odborné názvy v latině.

Loučení bylo velmi srdečné. Nějakou dobu jsme si se všemi psali. Jozef si odvezl nějaké noty na okopírování a později jsme mu byli i na svatbě. S Erichem a jeho rodinou si píšeme, telefonujeme a navštěvujeme se dodnes. Jsme jim prý duchovně bližší než mnozí jejich spolufarníci.

Jak veliké a úžasné bylo a je působení Ducha svatého a Jeho plody, když (se Mu) otevřeme...

M. & V. Šmrhovi

VE SPOJENÍ S JEHO KŘÍŽEM DOSTÁVAJÍ SMYSL I OSTATNÍ KŘÍŽE...

Měsíc listopad je provázen intenzivnější vzpomínkou na naše zemřelé, na ty, kteří nás přešli na věčnost. Rozsvěcujeme jim svíčky na hrobech, nosíme jim květiny, s vděčností a úctou se za ně modlíme. Je nám smutno, chybí nám v životě.

A právě v této chvíli je potřeba si uvědomit důležitou skutečnost: Kristovým vzkříšením se změnilo všechno. Už začalo něco nového – i když je to navenek tak málo vidět. Začalo to nejdůležitější, co se kdy na světě mohlo stát. Co bychom byli bez toho? Pár roků tady – slzavé údolí – a co potom? Potom už nic? Propadnout se do nicoty? Ježíš pouta smrti rozlomil a otevřel nám život věčný. On sám je první vzkříšený. Jeho život není návrat do tohoto pozemského života, ani to není prodloužení tohoto života za hranice smrti. Ježíš má smrt definitivně za sebou. Je přijat do lásky Boží. Jeho život je nám dosud nepředstavitelný: nejenže překračuje hranice našich pozemských možností i prostoru a času – je to úplně jiný život. Nemá žádné obdoby, leda v tom, když Bůh z ničeho stvořil svět. Rekl – a stalo se dle jeho vůle. Tak ani smrt není pro Boha žádnou překážkou, jestliže Bůh je Bohem.

A Ježíš vzkříšený je příslibem i našeho vzkříšení. Ani to si nedovedeme představit.

A proč nás všechny zachraňuje právě Kristus, tento jeden jediný? Protože kořeny Ježíšova života rostou z Boha. V něm se nás ujal Bůh. Skrze něj se Bůh postavil za hříšníky. Ježíš svou smrtí zničil naši smrt, protože on je Život. Samozřejmě, že lidé umírají dál, ale smrt nad nimi již nemá poslední slovo. Poslední slovo má Život, Bůh. Smrt už nemá svou beznadějnou hrůzu, protože je proměněna: tvoří přechod do věčného života. A to bylo vykonáno skrze Ježíše, skrze jeho smrt. Proto nás zachraňuje on jediný. Nejde o to, kolik bolestí vytrpěl, ale kdo to je. Poslal nám ho Bůh, aby nás vytrhl z moci smrti. Ve spojení s Jeho křížem dostávají smysl i ostatní kříže. Ježíš jde s námi po celý život, abychom i my – spolu s ním – došli do života věčného. Sám Ježíš sděluje tu nesmírně důležitou informaci: „Já jsem vzkříšený a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky.“ (Jan 11,25-26) Vždyť Kristus je začátek i konec, alfa i omega, Kristus je Pán všech věků. Jenom skrze Krista, s Kristem a v Kristu má všechno svou logiku a smysl.

Váš jáhen Pavel Urban

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, nedávno jsme na setkání maminek „řešily“, co dělat, když nemáme čas na modlitbu; někdy by se čas našel, ale odvádí nás myšlenka na práci, kterou je třeba udělat. Na základě přednášky P. Satoria, která byla v říjnu v KCMT, a na základě toho, jak i já několik let nemám čas na delší spočinutí před Pánem v denní tiché chvíli, mi přijde, že nejde tak o to, mít čas na modlitbu a trávit nějaký čas v modlitbě, ale o to sjednotit se s Bohem celým svým životem, celým bytím. Být s Ním v jednotě. Někdo má čas na pravidelné delší setkávání s Ním, ale někdo ne. Pak se mi zdá, že naším cílem nemá být modlitba, to je jen prostředek, ale jednota s Bohem. Být tu, tak jak si to On přeje, dělat věci s nejlepším vědomím a úsilím. Ani při práci nemusíme na Boha myslet, ale mít nastavenou touhu být s Ním při všem, co děláme. Katka

ZPRÁVY z KCMT

Milí farníci,
určitě jste v poslední době v sále KCMT zaregistrovali netradiční „dekorace“ v podobě kbelíků, dětských bazénků nebo nelogicky rozmístěných velkých kytek v květináči. Do sálu nám začalo střechou zatékat tak zásadně, že je ohrožen provoz prostoru pro bohoslužby, farní aktivity či další pronájmy. Voda nám vyřadila i jednu sadu světel – zářivkové trubice a protekla i stropem přilehlé místnosti se zpěvníky. Protože naše předchozí několikaletá snaha o nalezení jednotlivých prostupů v izolaci a jejich oprava nebyla úspěšná a voda si vždy opět našla cestu, je nutné již situaci řešit radikálněji. Farnost tedy iniciovala několik konzultací s odborníky a následná jednání na Arcibiskupství pražském. Závěrem je, že nám byla schválena celková výměna skladby střechy a položení nové hydroizolace nad sálem Komunitního centra. Náklady na opravu střechy činí 600 tisíc Kč, z toho 350 tisíc bude hrazeno ze Svépomocného fondu Arcibiskupství pražského. Práce byly zahájeny v půli října a měly by skončit začátkem prosince. Poté, dá-li Pán, bude prostor již plně funkční a necháme opravit poškozená světla a stropní omítku.

Při jedné z kontrol probíhajících stavebních prací však došlo ke smutné události. Při sestupu se střechy na horní terasu náš pan správce, Václav Šebek, spadl ze žebříku na betonovou dlažbu a utrpěl mnohočetné zlomeniny, zranění plíce a čeká ho operace obrátle. Velmi bych vás chtěla poprosit o modlitby za Václava, aby se jeho zranění obešla bez následků, a mohl se po rekonvalescenci vrátit do naší farnosti na místo správce KCMT, které zastává naprosto skvěle.

Pokud jde o listopadový program v naší farnosti, po úspěchu divadelní inscenace Etty, kterou jsme uvedli v září, bychom vám chtěli v pátek 14. 11. nabídnout další večerní divadelní představení s názvem Oskar a růžová paní. Srdečně vás zveme také na další Zastavení u Matky Terezy, tentokrát s paní Martinou Špinkovou, zakladatelkou domácí hospicové péče „Cesta domů“. Tento měsíc zahájíme také cyklus tradičních nedělních adventních koncertů. Adventní dobu bychom ve farnosti také mohli společně začít výrobou vlastních originálních adventních věnců v sobotu 29. 11. v předšálí KCMT.

Během listopadových sychravých dnů si najděte chvíli času a nechte se v prostorách KCMT potěšit krásnými obrazy Petra Ettlera inspirovanými jihočeskou přírodou.

Přeji vám požehnaný podzimní čas.

Karina Juráková, ředitelka KCMT

CO MĚ OSLOVILO / přednáška P. Karla Satorii 2. 10. 2014

1. **Máme si uvědomit svou velikost**, svou hodnotu. Bohu opravdu dalo námahu tvořit svět pro nás a sedmého dne přímo padl únavou (podle nového překladu). Ježíšova smrt tomu dává za pravdu. Bůh umírá, aby člověk měl život.
2. Skrze křest nejsme jen jednou ponořeni v Krista, ale jsme stále nořeni v Krista. Máme s Ním být jedno. Podle Písma: **„Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus.“**
3. Ke svátosti smíření je třeba přistupovat „nejen“ pro odpuštění hříchů – to je její důsledek, ale jako k obnovení toho, co jsme. Své velikosti.
4. Jak tedy žít tuto pravdu o nás? Podle sv. Terezie z Avily k dosažení každé ambice **stačí chtít to a Bůh nás povede.**
5. Důležité je si uvědomit, a pak to i dělat, že, ať děláme **jakoukoliv práci, máme ji dělat s láskou**. Nemusí být dělána s potěšením, ale když ji děláme s láskou, je to sjednocení s Bohem, který je láska. A to je právě štěstí a radost – nepřetržitá modlitba.
6. Podle sv. Tomáše Akvinského synonymem ke slovu **milovat je: dělej to co, děláš**. Dávej tomu, co děláš, vše nejlepší, čeho jsi schopen a co to potřebuje. A pak do tohoto světa vypouštíme Boha, Boha, který je láska.
7. Nedovolit našemu srdci malá přání.
8. Žít svou přítomnost. Tady a teď. Tu ovlivnit můžeme.

*Zapsala
Katka Friedová*

KAREL SATORIA: „NEJDE-LI O ŽIVOT“

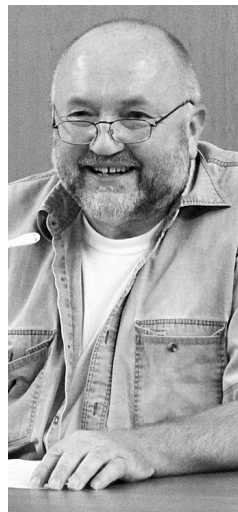
Kdo nezná P. Karla Satoriu, tomu těch pár poznámek asi řekne máloco. Kdo ho zná, nemusí číst dál... Naštěstí pro zájemce vyšla skvělá kniha „Život je sacra zajímavěj“. A v televizi Noe vystupoval v několikadílém debatním pořadu „Jde o život“. Na obojím se podílel společně s Markem O. Váhou.

Otec Karel Satoria dokáže mluvit o důležitých tématech. Přitom nikdy nesklozue k planému slovíkaření, ale snaží se dostat k podstatě věci. Vždyť jde o to hlavní, jde o život.

Proto jen krátce nastíním několik témat, která v přednášce zazněla.

Běžně chápeme, že křest je významná, ale jednorázová událost, která nás uvádí do křesťanského života. Karel Satoria však upozorňuje na to, že křest máme vnímat jako něco, co se děje stále, co nás spojuje s dokonalým Bohem. Křest jako noření se tady a teď.

Další stěžejní Satoriovo téma: Nechtějme od Boha málo, usilujme o dokonalost. Důležité je si

uvědomit, že Bůh nás miluje a chce pro nás to nejlepší. Od Ježíše můžeme dostat vše, a to bez podmínek! Není třeba našich zásluh, vždyť Ježíš přišel za hříšníky a těmi jsme my všichni. Nesmíme se bát chtít od Ježíše vše. Slávou Boží je žijící člověk. Vše, co děláme, číňme k slávě Boží.

Jarošovi

JMENUJE SE JOŠIÁŠ

Jsem taková normální křesťanská rodinka. Máme pět dětí. Tedy vlastně tady na zemi máme čtyři a jedno v nebi.

Před více než šesti lety jsme si říkali, že bychom mohli mít ještě jedno děťátko. Více méně hned jsem otěhotněla a s radostí tuto novinku řekla manželovi. Dětem jsme zatím nic neříkali. Bylo před vánoci a já jsem absolvovala druhý ultrazvuk asi v 8. týdnu. Dle doktora bylo vše v pořádku a po svátcích jsem měla přijít na další kontrolu a pro průkazku těhotné. Na tři krále jsem vyrazila s chvěním na kontrolu. Byla jsem v naprostém šoku, když mě lékař řekl, a poté ukázal, že miminko nežije, že mu nebije srdíčko. Nemohla a nechtěla jsem tomu uvěřit. Vždyť to bylo tak úžasné. Dvě děti máme narozené v zimě a tady to mělo být do party s tím třetím v létě. Šla jsem ještě ten den do nemocnice, kde bohužel jen

potvrdili to, co jsem viděla a věděla. Vrátila jsem se domů a bolel mě celý člověk. Když jsem viděla svoje zdravé a švitořící děti, tak jsem jen plakala a plakala. Ještě ten den jsem začala krvácet a s bolestí břicha jsem skončila v nemocnici, kde lékaři udělali, co bylo třeba. Strašně mě trápila představa, že tohle svoje dítě nikdy nepochovám, že ho uvidím až někdy na věčnosti u Pána.

Neměla jsem sílu to říci dětem.

Na konci ledna jsem měla domluvenou „dámskou jízdu“ s kamarádkami na prodloužený víkend. Kromě zimních radovánek byl čas na povídání, modlitbu a sdílení. Jedna z kamarádek, působící jako misionářka, se mě zeptala: „A dala jsi tomu maličkému jméno? Člověk získává svojí důstojnost a svojí identitu, až když dostane jméno.“ To mě zarazilo. Přemýšlela jsem o tom. Jak ale mám pojmenovat někoho, když vlastně nevím, zda to byl kluk, nebo holka? Když jsem to řekla, tak se mě dostalo odpovědi: „Neboj, Bůh Ti to dá poznat.“

V noci se mi zdál sen, ve kterém jsem oznamovala světu a lidem, že se nám narodil syn. Když se

mě v tom snu někdo zeptal: „A jak se ten malý jmenuje?“ odpověděla jsem bez váhání, že „Jošijáš“.

Ráno jsem se vzbudila a říkala si, že si to musím někde napsat, že to nesmím zapomenout. Během dne jsme měly s děvčaty nějakou teologickou debatu. A já říkám: „To je přece jasné, to se píše v některé knize Mojžíšově“. S těmito slovy jsem vzala do rukou písmo a otevřela jsem ho a zůstala jsem hledět se slzami v očích. Stálo tam: „V těch dnech vlády krále Jošijáše...“ Místo odpovědi jsem hltala, co tam vlastně o Jošijášovi je. Nemohla jsem si to nechat pro sebe. Řekla jsem: „Holky, dneska se mi zdálo ..., a vím, že to je kluk a Jošijáš.“ Při dalším povídání jsme zjistily, že v našich rodinách je několik dětí, které nepřišly z různých důvodů na svět, a že vlastně nemají jména.

Kamarádka misionářka nelenila a zavolala svému příteli knězi, který se s námi krátce na to sešel a sloužil za děti, nenarozené, i ty s námi žijící, mši svatou. Na začátku této mše jsme dala každá na oltář kartičku se jménem pro ty, které jsme s sebou přinesly v srdci. Přede mší se nade mnou kněz modlil a prosil za to, abych své nenarozené dítě propustila, aby mě smutek a stesk po něm nesvazoval.

Moc se mi ulevilo. Teprve po této mši jsem byla schopná říci dětem doma, že nás mohlo být více, ale že teď mají brášku v nebi. Neobešlo se to bez jejich slz, ale ví to. A když jsme šli potom na podzim na hrob, tak mě překvapilo, že se modlili i za Jošijáše. Takže máme svého „anděla strážného“. A já se těším, že se s ním jednou potkám u nebeské brány a budu ho moci obejmout. V.

FARNÍ DEN / SLOVEM I OBRAZEM

Na svátek patrona naší farnosti v sobotu 4. října se na faře uskutečnil farní den. V 10 hodin začal mši svatou a potom pokračovalo setkání na zahradě a ve farním sále. Účastníci měli společný oběd, nechyběly hry pro malé i velké. Ve 14 hodin proběhlo v kostele představení „František blázen“. Farní den končil večer v 18 hodin.

Jedna z „her“ pro dospělé byla:

Soutěž regionů farnosti. Její zadání pro čtyři různě barevná družstva, rozdělená podle bydliště, znělo: Společnými silami napište báseň, ódu nebo esej, ve které budou všechna slova začínat na písmeno F. A bude použito nejméně 3x slovo František a farní.

Uvádíme vítězná díla skupiny oranžové:

• *Fanatický farník František Filip Fousek fofrem frčel fialovým farním Favoritem fstrřic fantastic-kému farář. Frřňa František furt fňukal, frřlal. Fou-satý farář flamboval famózní farní flákotu. „Farní flákači, Františku, flákota for free.“ „Fuj, fast food,“ frřlá furt František. Farní fifloun fiškulí flákotu fšude flusá. Fuj. Farář formuluje Filipovi: „Flusáš, frřláš, flá-kači, Františku, fuj! Filmuješ, fotíš fotbalistky, fandíš fiflenám, flirtuješ, furt, furt!*

Finále: „*Fásneš funkci farního funebráka!*“

A na závěr uvádíme malé svědectví:

• *Farní den jsme si celá rodina moc užili. Já jsem se potkala se spoustou přátel. Taky jsem se seznámila s některými lidmi, které jsem znala jen od vidění. Děti strávily celý den s mladými, kteří se jim moc hezky věnovali. No, a při odchodu se naše Taňička nadšeně ptala: „Bude příští sobotu zase farní den?“ T.*

Co můžeme více dodat? Přijďte za rok zase kolem svátku sv. Františka na farní den i vy... *Katka*

VÝLET DO TRAPISTICKÉHO KLÁŠTERA NAŠÍ PANÍ NAD VLTAVOU

Již podruhé se skupinka maminek z farnosti vydala do trapistického kláštera u Slap.

Letos nás bylo mnohem více, dvanáct žen a jedno miminko. Tento výjezd – stejně jako minulou návštěvu – skvěle zorganizovala Tereza Plačková.

S vidinou klidného víkendu naplněného návštěvami kostela, procházkami krásnou podzimní krajinou, duchovním programem s otcem Michaellem a časem na popovídání, přijely jsme v podvečer do kláštera. Poslední skupinka měla dorazit později, ovšem čekání se nějak prodlužovalo, až se nakonec ukázalo, že auto má poruchu, a jeho posádka se proto nemůže dostat z nedalekého města. Otec Michael jim vyrazil ku pomoci. Když všichni zdárně přijeli, byla již brána kláštera pevně zamknuta. Řeholní sestry ve svém režimu, který začíná před čtvrtou hodinou ranní, neponocují a příjezd do kláštera je pro hosty omezen do půl osmé večer. Na žádný zvonek nikdo nereagoval. Opozdlé skupince nezbylo tedy než přelézt bránu a tímto netradičním způsobem se tajně dostat do kláštera. Nevím, zda se již někdo do tohoto nedávno postaveného kláštera dostával takto...

Poté už jsme spolu s otcem Michaellem zapluli do běhu dne trapistického kláštera bez podobných výstředností. V pátek a v sobotu dopoledne s námi probíral zajímavá duchovní témata, vztah k Ježíši a svátost smíření.

Život v klášteře nám přiblížila sestra Michaela, která dříve žila v italském trapistickém klášteře. Po nějaké době bylo domluveno, že se postaví klášter i v Čechách. Sestry se řídí benediktinským heslem „modli se a pracuj“ a opravdu jejich den začíná již časně zrána; ve čtyři hodiny se shromažďují v kostele k ranní zpívané modlitbě. V průběhu dne pak jsou další liturgické hodiny, každý den se slaví svátost eucharistie a poslední, sedmá pobožnost je v 19 hodin. Kromě toho se starají o pole, včel-

stvo a zahrady, aby mohly být co nejsoběstačnější. V obchůdku pak prodávají výrobky své i produkty mateřského kláštera v Itálii i dalších klášterů (např. sušenky, bonbony, karamelové pomazánky, kosmetiku či novodvorskou hořčici).

Kostel je přístupný všem, avšak sestry mají prostor k modlitbám v hlavní části kostela, zatímco hosté přicházejí do boční lodi; sestry tedy nejsou rušeny vnějšími vlivy. Při liturgických obřadech zaznívá krásný vícehlasý zpěv doprovázený citerou. Jednoduchost výzdoby kostela neodvádí pozornost, ale naopak podporuje v soustředění myšlenek k Bohu.

Nedělní pobyt jsme kromě ranních chval a mše vyplnily výletem na Živohošť. Některé všímavější výletnice našly i houby. Slunce letně připalovalo a na Slapech závodily dračí lodě.

Zdá se, že tento pobyt se stává naší pravidelnou farní aktivitou, otevřenou ženám ve farnosti, pro které je důležité a přínosné najít si čas pro načerpání sil duchovních i fyzických. Tímto děkujeme rodinám, že se pěkně postaraly o naše ratolesti.

Martina Jarošová

„Konkrétní služba konkrétním lidem...“

ROZHOVOR
S MARTINOU ŠPINKOVOU
PŘEDSEDKYŇÍ CESTY DOMŮ,
ILUSTRÁTKOU A BÁSNÍŘKOU

CESTA
DOMŮ

Co vás, paní Martino, přivedlo na myšlenku založit mobilní hospic „CESTA DOMŮ“?

Cesta domů vznikla, jako asi plno jiných věcí, jako nápad přátel. Spolu s několika přáteli jsme se potkali, každý jsme měli nějaké zkušenosti dobré i špatné, viděli jsme, jak tady v Čechách končíme život smutně a opuštěně, a chtěli jsme to trochu vylepšit. Já osobně jsem měla zkušenost se svými zemřelými kamarádkami a maminkou a viděla, že to může být dobré, tak jsem se nabídla jako dobrovolník na noc k lidem, kteří umírají. Pak to šlo dál trochu jinak, k dobrovolníkovi jsem musela dělat ředitelku, ale myslím, že původní záměr to tady rozhybat k lepšímu se podařilo a daří.

V této neziskové organizaci jste kromě početného týmu svých spolupracovníků obklopena i svými příbuznými. To vy jste svou rodinu přivedla k práci na tomto Božím díle?

Nu, my jsme to začínali s manželem, což je asi pochopitelné. Jdeme životem spolu a takovéhle věci asi nejde úplně dělat v jednom. Zaměstnaná

jsem tam byla ale jen já. Má dcera vede dobročinný obchod a druhá dcera trochu pomáhá s weby a facebookem. Adam, můj syn, tam dělal 12 let správce sítě a tvořil kdysi první web, ale ten už v Cestě domů nepracuje. Jinak myslím, že Cesta domů si je nějak přitáhla samočinně sama, rozhodně jsem nikoho nikam nevedla. Jsem ráda, že tam byli a jsou, myslím, že stejně jako mnoho dalších zaměstnanců přispěli k tomu, jaká teď Cesta domů je.

Mohla byste nám osvětlit rozdíl mezi kameným hospicem a hospicem mobilním?

Podle všeho lidé chtějí umírat doma, tedy žít až do konce tam, kde to znají a kde jim lidé rozumějí. Na to je skvělý mobilní hospic a ve světě je to samozřejmě základ veškeré paliativní péče. Ale někdy to tak nejde: pro takový případ tu je lůžkový hospic, který se snaží domácí prostředí co nejvíce napodobit.

Co se skrývá pod pojmem „PALIATIVNÍ PÉČE“?

Je to typ péče o lidi na konci života, jehož základem je vědomí, že člověka už nejde vyléčit, ale

jde mu v závěrečné fázi života pomoci (i medicínsky, ale nejenom) k tomu, aby žil co nejlépe až do konce, bez zbytečných trápení a bolestí. A aby nebyl sám.

Jaké služby poskytuje vaše společnost „Cesta domů“?

Domácí hospic se odborně stará 24 hodin denně 7 dní v týdnu o lidi, kteří jsou na konci života v péči svých nejbližších, odlehčovací služby pomáhají dlouhodobě pečujícím, všem je k dispozici půjčovna kompenzačních pomůcek, poradna a specializovaná knihovna. Velký díl péče se děje i přes naše různé weby (například umirani.cz), přednášíme, vydáváme publikace pro odbornou i širokou veřejnost.

O kněžích víme, že nás křesťany, doprovázejí především vysluhováním svátostí. Spolupracujete také s kněžími, a pokud ano, jakou úlohu hrají u vašeho hospicového klienta?

Máme kaplana a s dalšími kněžími spolupracujeme čas od času, podle toho, jak si lidé řeknou či přejí. Duchovní má stejnou úlohu jako všichni ostatní – ve svém „oboru“ doprovázet citlivě umírajícího člověka a jeho blízké na jejich cestě. Nic víc, nic méně.

„U lůžka zemřelé babičky“
– z knihy Anna a Anička

Když seznáte, že smrtelně nemocný nepatří k praktikujícím věřícím, jakým způsobem k němu přistupujete? Snažíte se jeho pohled obohatit křesťanskou perspektivou naděje v život věčný?

Takových lidí je v Praze většina. Jdeme s ním, nasloucháme, ptáme se, abychom věděli, jak si svoji cestu představuje, a podle toho konáme i my.

Křídla

Adam a Eva

Bratři Abel a Kain

Mojžíšovy výmluvy

Ke křesťanství nepatří nátlak, ale doprovázení. Ve chvíli, kdy s tím člověkem po desítkách let jeho života jdeme pár dní nebo týdnů, je to podle mne to nejlepší, co se dá dělat. Jinak asi je třeba říci,

že nejsme křesťanská organizace, byť křesťanů v ní pracuje docela dost, takže toto nepatří, celkem pochopitelně, do toho, co máme dělat. Pokud se mne někdo ptá po důvodech mé radosti a mé naděje, tak se samozřejmě s nimi tajit nebudu.

Instalace výstavy „Lidé a Andělé“

Tzv. „neziskovky“, mezi které patří i váš hospic, jsou místem, kde se nedá zbohatnout a kde spíš peníze chybějí. Jakým způsobem financujete svou činnost?

Z grantů a darů. A je velká radost vědět, že to jde, že je tolik lidí, které téma oslovuje tak, že jim vstoupí do života a tedy i do peněženky.

Nesponzoruje nás pět bohatců, ale stovky drobných dárců. Dají dohromady daleko více peněz, než ty granty. Děkuje jim.

Využíváte i práce dobrovolníků a myslíte, že bychom i my, místní farnici, vám mohli v něčem pomoci?

Ano, dobrovolníky máme, jdou s námi a bez nich bychom byli zcela jiná organizace, než jsme. Dobrovolníky rádi přivítáme, pokud to někoho osloví a přijde, věřím, že najde i pole, na němž chce pomoci...nám a s tím i sobě.

A poslední otázka: „Věnujete se také osvětě v oblasti důstojného lidského umírání a jakými způsoby propagujete svou činnost?“

Cesta domů vznikla proto, aby dělala dvě navzájem propojené činnosti, a ty dělá dosud: osvětlu, jak tomu říkáte, a pak konkrétní služby konkrétním lidem. Aby bylo jasné, že to, co hlásáme, je

ZKRAJE ZIMY

Visí krok visí nad propastí
nelehko mi v srdci usíná

Půjdeme cestou červenou mokrou
listí nám napadá do klína

Slunce se níží a mlha padá
podzim si brouká písničku

A dech se újí, člověk se hádá
mám nemám život v malíčku

(Martina Špinková: sbírka „V koni křídla“)

také uskutečnitelné, normální a dobré. A ono tomu tak je. A propagování? Snažíme se oslovovat širokou i odbornou veřejnost patřičnými médii a přinášet potřebné informace, třeba na www.umirani.cz. Zní to asi strašidelně, ale podívejte se tam, každý si tam něco, myslím, najde, co potřebuje.

Děkujeme za rozhovor

Jiří Staněk a František Novák

Zveme vás na setkání a povídání
s **Martinou Špinkovou**
na téma „Cesta domů aneb
žít dobře až do konce“

6. 11. od 19.00 hod.

v Komunitním centru Matky Terezy.

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Noci bývají tak dlouhé! Proč vždycky znovu čekám, že se rozední? Tolik lidí stáhlo vlnku na půl žerdi. Proč pořád ještě doufám, zatímco druzí se lámou? Proč stále ještě miluji, kde mnozí nenávidí? Proč ještě chápu, když mnozí odsuzují? Proč odpouštím, kde se druzí mstí? Proč se stále ještě modlím, kde se druzí rouhají? Proč stále ještě, po tolika zprávách o smrti, tvrdím: „Žije“!?

(J. Dimbeck)

■ Pane, rozptýluj naše temnoty a veď svým světlem všechny, na které dnes v lásce myslíme, hlavně na ty, kteří jsou v temnotě nemocí, utrpení a smrti. Přemoz tmu nenávidí a válek mezi národy. Vždyť Ty jsi světlo světa!

(Sešli světlo své)

■ Víra v Boha, tedy pravá víra v Boha, se nemůže přetvořit v násilí. Kdo opravdu věří v Boha, má Boha rád ve svých bližních. Nikdy nemůže a nesmí svým bližním ublížit.

■ Smysl mého života je tento: žít podle Božích pokynů a doporučení a věnovat pozornost každému člověku, který se na mě s důvěrou obrátí. Snažím se o to.

(2x Jan Baxant)

■ Chcete se stát Božími přáteli? Nikdo však není skutečným přítelem, kdo nemá pro přítele čas, kdo není ochoten pro něho něco obětovat, kdo o něj nedbá.

(Ludvík Černoch)

■ Kdo je moudrý? Ten, kdo nepohrdá ničím ponaučením. Kdo je silný? Ten, kdo dokáže zvítězit nad svými vášněmi. Kdo je bohatý? Ten, kdo se spokojí s tím, co má! Kdo je hodný úcty? Ten, kdo ctí svého bližního.

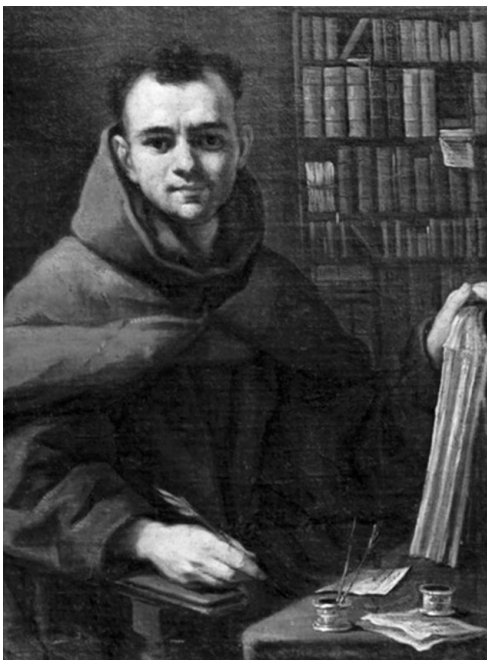
(Ben Zoma)

■ Nikdy neuléhám, aniž bych měl na paměti, že tu třeba navzdory svému mládí zítra již nebudu, a přitom nikdo z těch, kdo mě znají, nemůže snad říci, že navenek působím mrzutým nebo smutným dojmem. Denně svému Stvořiteli za tento blažený stav ducha děkuji a z celého srdce jej přeji všem svým bližním.

(W. A. Mozart svému otci
čtyři roky před svou smrtí)

(Myšlenky vybírá Charles Tvrzník)

BL. JAN DUNS SCOTUS, OBRÁNCE DOGMATU O NEPOSKVRNĚNÉM POČETÍ

„Potuit, decuit,
ergo fecit“

Jan Scotus se narodil v Duns ve Skotsku asi v roce 1265. Do Řádu Menších bratří vstoupil v roce 1280. Studoval v Oxfordu a v Paříži, a 17. 4. 1291 byl vysvěcen na kněze. Do roku 1300 přednášel filozofii a teologii v Cambridge a Oxfordu.

V roce 1302 vyučoval v pařížské Latinské čtvrti ve škole františkánského Řádu, která byla filiálkou univerzity. Tady zpracoval komentáře k výrookům svatého Petra Lombardského. Veřejně bránil dogma o Neposkvrněném početí.

V roce 1303 odmítl podepsat výzvu schismatického koncilu proti papeži Bonifácovi VIII., jenž podnítil francouzský král Filip Sličný. Proto musel Duns Scotus na určitou dobu opustit Paříž.

V roce 1307 odešel do Německa, kde ho slavnostně přijali v Kolíně. Je to možná největší středověký učitel. Ve svém učení kladl důraz na Kristův primát, na Neposkvrněné Početí Panny Marie, na přednost lásky před vědomostmi i vůle před rozumem. Měl hodně žáků a velmi rychle se stal hlavním představitelem františkánské školy.

Je hlavním teologem Neposkvrněného Početí par excellence. Při jedné veřejné disputaci mlčel až do té doby, než asi 200 teologů předložilo a dokázalo své teze, že Bůh nechtěl Matku svého Syna osvobodit od dědičného hříchu. Nakonec se jako poslední ujal slova a popořadě vyvrátil všechny jejich argumenty. Byl to nejvýřečnější triumf na slavné Sorbonně, shrnutý do známého axiomu: **„Potuit, decuit, ergo fecit“** (*Bylo to možné, bylo to vhodné, Bůh to tedy udělal*).

Jan Duns Scotus byl blahorečen 20. 3. 1993 papežem Janem Pavlem II.

Dekret Kongregace pro svatořečení o Duns Scotovi činí tento závěr: „Svatý Otec slavnostně vyhlásil: Je zřejmá pověst svatosti a heroické ctnosti Božího služebníka Jana Duns Scota a také jeho kult, prokazovaný mu od nepaměti...“

Můžeme říci, že tím způsobem církev přiznává „subtilnímu“ a „mariánskému“ doktorovi jedinečnou zásluhu, neboť vystihl s obzvláštním důvtipem svého myšlení a s hloubkou své zbožnosti témata zjevení, která byla rozptýlena v celku křesťanského poselství a čekala na to, až budou konkrétně vyjádřena ve vědomí církve. Tento impuls Dunse Scota ke stálému vyjasňování zjeveného Pokladu je dosti známý, a pokud si ho dnes připomínáme, je to proto, abychom ho umístili do jeho skutečné perspektivy, viděné nejen jak závěr dedukce génia spekulativního myšlení, nýbrž především jako plod ducha přetékaajícího Božskou láskou. Pouze ze zamilované duše mohl vytrysknout takový duchovní optimismus, s jakým Duns Scotus kontemplanuje jak jas Krista, na němž spočívá celé stvoření se svým odleskem plným milosti v Marii, tak Boží obraz člověka, jenž je bytostně schopen nejčistší lásky. Teologie, kristologie, mariologie, antropologie přímo či nepřímo vděčí za mnohé Duns Scotově intuici.

Zemřel mladý v Kolíně 8. 11. 1308.

Titul „Doktor subtilis“, kterým ho nazývali, poukazuje na vznešenost jeho učení.

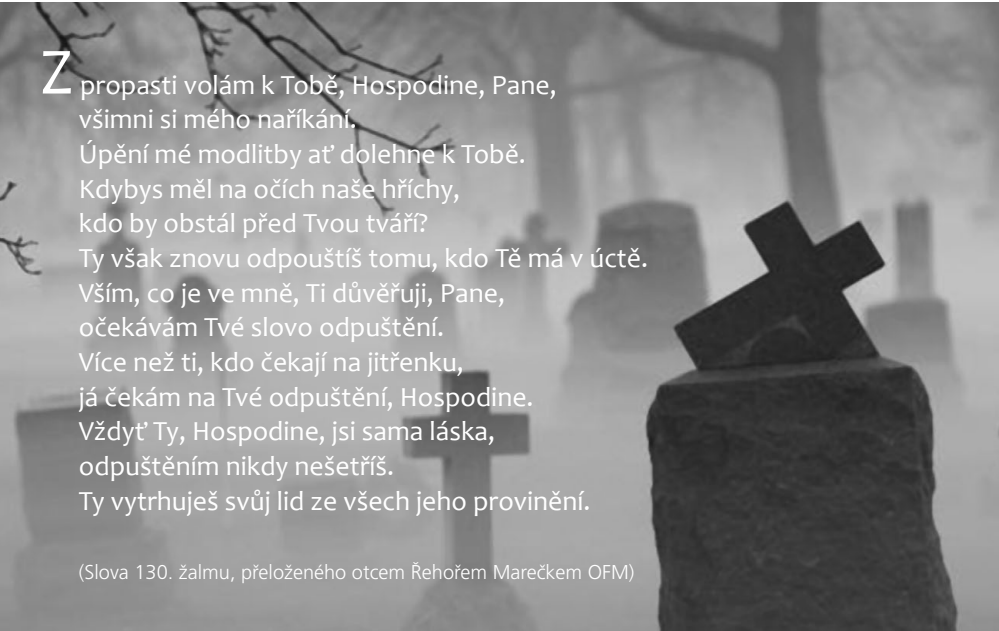
Na jedné straně bylo velmi náročné kritické zpracování jeho rozsáhlého díla, protože v něm byla také zapletena historie jeho života, usilovné osočování pomlouváčů nebo přehnané vynášení zázraků.

Na druhé straně byly odstraněny zjevné historické lži o událostech jeho života, a především smyšlené pomlvy o jeho smrti a pohřbení. Pavel Jovius z Coma, biskup, píše o Scotově smrti v zoufalství hrůzostrašným způsobem, jako by byl s ním pohřben v hrobě. Podle něj se Duns Scotus ve svých spisech vzdálil od pravdy, a byl za to nebo za něco jiného potrestán tím, že byl nechtěně zaživa pohřben, pak se vzbudil, křičel, a zemřel v zoufalství, přičemž údajně tloukl hlavou o kamenné víko hrobu. Oproti tomu se však zachovala i jedna starší legenda (zhruba okolo roku 1416) o pohřbení Scota, ale je zde popisována téměř se závisí, neboť podle jejího autora františkán zemřel v extázi, žádný náznak o smrti v zoufalství neobsahuje. Ze svědectví dobových současníků víme, že Jovius byl prodejným pisatelem, ochotným napsat pro peníze cokoli.

Bohužel toto vyprávění biskupa Jovia se uchovalo jako tradice i po další století, a bylo velkou překážkou blahověření Dunse Scota.

...Svátosti, jak píše Scotus, jsou největší Boží pomoci k tomu, aby člověk obdržel milost a mohl zachovávat Nový zákon, totiž zákon lásky. Mezi svátostmi je však jedna, která je středem všech: Eucharistie. Neboť kromě toho, že nám dává milost nebo habituální lásku, zpřítomňuje v nás esenciální lásku, jenž živí každou lásku, tzn. samého Krista, který se stává naší duchovní výživou ve formě materiálního pokrmu a tím nás přeměňuje v sebe. Jeho trvalá přítomnost pod způsoby chleba a vína dělá z Eucharistie Svátost jednoty Církve. Bylo vhodné, říká Scotus, aby Kristus byl mezi námi pod tímto viditelným znamením a povzbudil více naši zbožnost a úctu k Němu. Kdyby Kristovo Tělo nebylo přítomno v Eucharistii, nebyla by pak péče o ostatní svátosti, v církvi by se vytratila všechna zbožnost a nevzdával by se náležitý kult Bohu...

(Zdroj: Františkánski sváti na každý deň, Serafín 2006, skripta IFS – Hagiografie, P. Petr Regalát Beneš OFM)

Z propasti volám k Tobě, Hospodine, Pane, všimni si mého naříkání.
Úpění mé modlitby ať dolehne k Tobě.
Kdybys měl na očích naše hříchy,
kdo by obstál před Tvou tvář?
Ty však znovu odpouštíš tomu, kdo Tě má v úctě.
Vším, co je ve mně, Ti důvěřuji, Pane,
očekávám Tvé slovo odpuštění.
Více než ti, kdo čekají na jitřenku,
já čekám na Tvé odpuštění, Hospodine.
Vždyť Ty, Hospodine, jsi sama láska,
odpuštěním nikdy nešetříš.
Ty vytrhneš svůj lid ze všech jeho provinění.

(Slova 130. žalmu, přeloženého otcem Řehořem Marečkem OFM)

zprávičky z Farní charity

Vážení přátelé,
ve svém listopadovém článku obvykle popisují naši finanční situaci a prosím vás o podporu. Ani letos nemáme peněz na rozdávání. Vy ale naši situaci dobře znáte, a tak ji nemusím podrobně popisovat. Moc prosím všechny naše dárce, aby na nás nezapomněli. Potvrzení o daru vystavím všem na začátku ledna. Potvrzení je možné vystavit na všechny dary připsané na náš účet do 31. 12. 2014 včetně. Za každou podporu budeme velmi vděční.

Letošní říjen byl zvláštní hned několika událostmi. Oslavili jsme dvě výročí. Naše sestřička Maruška pracuje ve Farní charitě Praha 4 – Chodov už 20 let. Nastoupila 1. října 1994. My ji všichni máme moc rádi, protože je vždycky usměvavá, trpělivá a laskavá, přestože už má s naší charitou nachozeno mnoho kilometrů. Dvacet let služby si vyžaduje velký obdiv. Současně mám vlastně výročí i já. Nastoupila jsem do Farní charity Praha 4 – Chodov 3. listopadu 1999, je to tedy 15 let. Prvních 18 měsíců jsem byla takové děvče pro všechno, a tak mi to po všechna další léta zůstalo, jen mám ve smlouvě napsáno, že jsem ředitel. Další významnou událostí měsíce října byly volby.

Pro nás ve Farní charitě jsou nejdůležitější výsledky voleb komunálních, protože dobrá spolupráce s místní samosprávou je pro naše působení klíčová. Letos je to poprvé za těch 15 let, co se výrazně změnilo obsazení zastupitelstev na všech městských částech, kde poskytujeme služby. S napětím tedy očekáváme následující týdny a měsíce.

Při každých volbách se změnou politiků přicházejí změny ve vedení jednotlivých odborů. Pokud je nový vedoucí odboru příliš aktivní, následují i změny na úřednických místech. Pro nás z neziskového sektoru naprostá tragédie. Tam, kde je po čtyřech nebo více letech navázána spolupráce, důvěra a jsou předávány informace, sedí najednou cizí člověk, který často ani netuší, kolikátá bije. A celé martýrium začíná nanovo. Musíme vysvětlovat, kdo jsme, co děláme, proč to děláme a jak to děláme. Někdy trvá mnoho měsíců, než se podaří ledy prolomit a stojí nás to spousta energie.

A věci zatím nefungují tak jak mají a doplácí na to jediné naši potřební.

Nechť v žádném případě hodnotit výsledky voleb na městských částech, kde poskytujeme služby. V tomto okamžiku ani netuším, jak dopadnou rozhovory, jaké koalice budou nakonec vládnout a kdo bude v opozici. Mohu jen doufat, že vládnout budou lidé rozumní. V současné době se nám se všemi sociálními odbory spolupracuje výborně. Pracují tam prima lidé, a to je pro nás naprosto stěžejní.

Samozřejmě, dělat nemůžeme nic. Musíme si prostě počkat, jak to porcování medvěda nakonec dopadne. Doufám, že se pánové a dámy dohodnou rychle, personální zemětřesení na úřadech nebude příliš vysokého stupně a alespoň nějaká zkušená úředníka nám tam zůstanou. Stejně tak můžeme doufat, že nám politici rychle připraví i schválí rozpočty a vyhlásí grantová řízení dříve než na jaře. Jinak náš život bude začátkem roku 2015 dobrodružnější než jiné roky. I když už jsme přežili i to, že granty byly vyhlášeny v dubnu a peníze přišly v létě.

Dobrá spolupráce může opravdu pomoci potřebným. Měli jsme v péči klientku, která byla po mozkové mrtvici velmi špatně pohyblivá. Rodina jejího syna bydlela s ní v jejím bytě. Syn byl nezaměstnaný, snacha s dvěma dětmi na mateřské. Rodina žila ze sociálních a rodičovských dávek, maminčin důchod a vysoký příspěvek na péči rodinný kredit výrazně zvyšoval. Nebyl by to problém, pokud by se rodina o maminku opravdu starala. Chodili jsme paní pomáhat s koupáním 2x týdně. Spolupráce s rodinou nebyla žádná. Pečovatelky se často do bytu nedostaly, přestože jsme termín návštěvy vždy hlásili dopředu. Mladí byli někde venku a klientka nebyla schopna nám otevřít. Paní byla pravidelně znečištěna, její postel nikdo od naší poslední návštěvy neustlal a nepřevlékl, chybělo čisté ložní prádlo. Pečovatelky pravidelně upozorňovaly i na nevhodné chování dětí a nevšímavost jejich rodičů. Mnohokrát jsme se snažili s rodinou mluvit, ale marně. Nakonec jsme poprosili o spolupráci sociální odbor, který má na rozdíl od nás i pravomoc zasáhnout. Spojenými silami se nám podařilo dosáhnout toho, že paní prožila poslední měsíce doma, v čistotě a relativní pohodě. Ale bez spolupráce sociálního odboru by se to nepodařilo.

Přeji vám pokojný listopad a krásný začátek adventní doby.

Eva Černá

BENJAMIN BOISSON:**V krvi je život****Neobyčejná cesta ke kněžství**

...Další den jedu do Lyonu na týdenní léčbu, jak bylo dohodnuto. Tam každému vykládám, co se stalo, a tak mě pošlou k dětské psychiatrice, která se stará o duševní stav „dlouhodobě nemocných“. Na mé vyprávění odpoví, že to byl velmi silný zážitek, který mi dal pocit, že je mi lépe. Na to jí opáčím: „Poslouchejte, všechno, co vám můžu říct, je, že jsem měl leukémii, a teď už ji nemám!“ Nikdo mi ale nevěří, což je normální. Byla by to pořádná rána pro veškeré lékařské úsilí a výzkumy, které na mně podnikli za ty čtyři roky. Po všech sezeních u psychologů jsem přesvědčen, že to je skutečné uzdravení, a ne jen nějaký pocit, davová psychóza či co. Od té chvíle má víra nabere plné obrátky, táhne mě to svědčit mezi nevěřící o Pánově moci.

Co bylo před zázračným uzdravením a co bylo potom? To se můžete dočíst v knížce, která vyšla v Karmelitánském nakladatelství v edici OSUDY, Kč 169,-

JOHN ELDREDGE:**!Pozor! srdce muže, divoké, nebezpečné, neomezené, volné**

...Život není problém, který je třeba vyřešit. Je to dobrodružství, které je třeba prožít. Taková je jeho povaha, a taková byla od samého začátku, kdy Bůh přichystal tu nebezpečnou scénu pro své drama vysokých sázek a o celém tom šíleném podniku prohlásil, že je dobrý.

...Muž je nebezpečná věc. Ženy nerozpoutávají války, Násilné trestné činy většinou nemají na svědomí ženy. Věznice nejsou plné žen. Je zřejmé, že s mužovou duší něco není v pořádku, a my jsme se rozhodli řešit to tak, že tu nebezpečnou povahu odstraníme – úplně.

P. Petr Glogar OCD o knížce: „Chybí nám boj s temnotou, zármutkem, pochybností, konfrontace se smrtí a strach z ní a konec konců i zkušenost ponížení. Často jen bojujeme, abychom měli vše pevně v rukou. Bojíme se být zraněni. A tak se nám stále nějak nedostává toho, co uvádí chlapce do dospělosti a utváří podobu muže a otce. Tato kniha může být krokem k objevení muže v nás, aby tak synové nemuseli vyrůstat bez otců.“

Kniha vyšla v nakladatelství Návrát Domů, Kč 230,- a najdete ji také v našem obchůdku.

Využijte také nabídky kalendářů na příští rok 2015.

POZVÁNKA

ke svatě Anežce České na Spořilově

7. listopadu v 19 hodin se koná v kostele svatě Anežky České v Praze 4 na Spořilově večer vzpomínek na otce Řehoře spojený s představením knihy

**Bohu nejprve buď slouženo.
Řehoř Vojtěch Mareček,
člověk, kněz a františkán**

Hudba, recitace, promítání filmů natočených otcem Řehořem, výstava fotografií a kaligrafií.

Srdečně vás zveme.

■ **12. 11.**

V 19 hodin se v sále pod kostelem uskuteční „Setkání s Jiřím Suchým, spořilovským rodákem a mini-stranem,“ – hudební doprovod Jitka Molavcová.

CO BYLO A CO BUDE?

co BYLO

Sněhová vločka

Letos od září máme schůzky v pátek odpoledne. Světlušky a skautky mají již samostatný program.

■ Skautky v září

Se skautkami jsme se vrátily v září z víkendové výpravy do Vojkova, kam jsme přijely ještě jako světlušky. Když se z nás stávaly skautky, přišla za námi naše Minulost a přinesla myslánku (myslánka je kouzelná nádobka na vzpomínky z Harryho Pottera) s našimi zážitky za dobu, co jsme byly světlušky. S pátečním západem slunce pro každou z nás zapadlo období malé světlušky a v neděli s východem slunce pak každá z nás vyšla na cestu skautky. Během soboty jsme si uvědomily, co jsme v oddíle zažily a ujasnily si, proč chceme dál pokračovat a být skautky. Celý víkend byl velmi obtížný, ale zvládly jsme to. Našly jsme v sobě dost odvahy a síly, abychom došly k tajemnému výklenku a posunuly se dál na své skautské cestě. I přes závažný obsah víkendu se ukázalo, že si rády hrájeme, a i pro skautky jsou nejlepší hračkou Mumiiny berle. Škoda, že nemůžeme mít něco s nohou všechny L.

■ Světlušky v říjnu

Světlušky se byly podívat na zříceninu Hrádek.

Lucka

Dvacet let táborů

• Již je tomu dvacet let, co proběhl první farní tábor. Takové výročí jsme nemohli nechat jen tak – a taky ne-nechali! Kdo nebyl v sobotu 27. 9. v KCMT, o hodně přišel.

Akci jsme zahájili děkovnou mší svatou za doprovodu kytarových písní. Celebroval P. Radek Tichý, který se na táborech sám několik let podílel, a na tom letošním také sloužil mši. Poté jsme si udělali virtuální výlet do minulosti skrze prezentaci fotek, jež vzbudily nostalgii i salvy smíchu. Na znamení zvonu jsme si ve foyer dali k obědu výborný guláš, napojili se limonádou či pivem a po letech poklábosili se všemi starými známými. Poté jsme volně nasávali táborovou atmosféru prostřednictvím vzpomínkových artefaktů, kterých byly plné stoly i zdi. Nechyběly ani typické táborové prvky jako nástup, ztráty a nálezy či odpolední dovednosti prověřující fištrón i fyzickou. Počasí nám přálo, takže celý den byl nád-

P. Radek Tichý

herně prozářen sluníčkem, jež nás skutečně přenášelo někam doprostřed léta na jihočeské louky.

Po celý den bylo všude slyšet vřelé hovory a smích. Neskutečně pozitivní atmosféra byla prakticky hmatatelná. Cítila jsem se vděčná za to, že mohu být součástí celé táborové bandy. Přestože toto léto jsem byla na táboře úplně poprvé, vzpomínala jsem na něj se stejným úsměvem na tváři jako lidé, kteří tam jeli před pěti i před patnácti lety. Jak jednou člověk ochutná, co to je strávit dva týdny v přírodě a s úžasnými lidmi, jen těžko na to jeho srdce zapomene. Díky za vás! Zuzka

• Tábory slouží již 20 let jako hlavní prázdninová nabídka pro děti a mládež farnosti sv. Františka z Assisi. Konealy se nejprve pod hlavičkou o. s. Kamíněk a od roku 2007 jsou pod hlavičkou KSK Praha. Organizace našich táborů je založena na know-how, které se již 20 let předává z generace na generaci. Na táborech se setkávají nejmenší farníci s farní mládeží. Farní mládež, děti a jejich rodiny vytvářejí díky táborům ničím nenahraditelnou vazbu a vznikají zde přátelství na celý život i kvalitní manželské svazky. Takový poklad, jakým je stále životaschopný organismus táborů pro farní děti, není samozřejmostí a stojí spoustu námahy a času. Proto je potřeba všem, kteří v tom mají prsty, uctivě poděkovat a popřát hodně sil a energie do další práce. Čtenáře Fchodvin pak prosíme o modlitbu za dary Ducha sv. pro všechny budoucí tábory, současné i budoucí. Jarda

Brigáda na farmě

Vedoucí dobrodružného tábora strávili druhý říjnový víkend společnou prací. Jako každý rok jsme se jeli odvděčit majitelům louky, na které náš tábor stává. Dělají pro nás mnoho pěkného. Pomohli jsme jim trochu na farmě.

Lucka

Softball

Filištiny, turistický oddíl mládeže ze Stodůlek, jsme ještě nikdy v softballe neporazili, i když se o to pokoušíme již řadu let. Marek již v roce 2011 po skončení turnaje v softu řekl: „Na příští rok bychom měli víc trénovat.“ A více trénovat jsme začali v roce 2014, kdy se Marek osobně chopil žezla vedoucího sportovce. Přesto, že jsme opět v softu nezvítězili, naše prohra nebyla již tak drtivá jako v předešlých sezónách. Kapitánovi

Filištinů jsem se přiznal, že jsme letos opravdu trénovali, i když to možná nebylo vidět. On však povzbudivě řekl, že to vidět bylo. Za rok tedy poslechněme Markovu výzvu z počátku desetiletí a zvýšme účast na tréninku a získáme putovní pohár, který na nás bude rok čekat v klubovně na Stodůlkách.

Jarda

– Do řad sportovců a outdoorových specialistů můžeme stále přijmout ještě několik kamarádů, zájemců o pohyb, rozhejbání, posílení, získání nových dovedností, schopnosti překonávat překážky i sama sebe a schopnosti přežít v drsných podmínkách.

- Zájemce ve věku 10 až 15 let přijme Marek
- Zájemce ve věku nižším přijme Jarda

■ Sněhová vločka, skautský oddíl děvčat

- pátky od 14.00 – mladší
- pátky od 15.45 – starší

Nové školačky jsou v oddíle vítány. Oddíl přivítá zájemce o spolupráci ve vedení.

■ Oddíl Skauti sv. Jiří

- středy od 17.00 – nováčci vítáni

■ Lyžařský a SNB výcvik o jarních prázdninách v Peci pod Sněžkou 22. 2. až 1. 3. 2015

■ V Komunitním centru jsou u nástěnek k dispozici přihlášky na jarní prázdniny v Peci pod Sněžkou. Na níže uvedeném kontaktu na Jardu Olšanského si lze vyžádat zaslání informací a přihlášky v elektronické podobě. Chystáme vydatný sportovní výcvik i hutný, zábavně vzdělávací program. Šanci mají i zájemci o funkci sportovního instruktora. Jednomu až dvěma zájemcům zaplatíme kvalifikační kurz.

Nejbližší jednorázové akce

- 5. 11. / 19.30, KCMT – Matouš, prezentace pobytu v Austrálii
- 12. 11. / 19.30, KCMT – Setkání zájemců o funkci vedoucího instruktora na lyžařském a snb výcviku o jarních prázdninách
- 26. 11. / 19.00, KCMT – dobrovolnická příprava na Mikulášskou nadílku pro veřejnost
- 2. 12. / 19.00, KCMT – balíčkování na Mikulášskou nadílku pro veřejnost
- 5. 12. / 17.00 Mikulášská nadílka v KCMT

KONTAKTY NA VEDOUcí AKTIVIT:

Oddíl a tábor vlčat – Jarda Diki Šrámek
tel.: 605 974 863, jarda.diki@seznam.cz

Oddíl a tábor skautek – Lucie Skrčená
tel.: 721 770 421, l.skrцена@seznam.cz

Sport a kultura – Jarda Olšanský
tel.: 603 256 411, jarda.olsansky@kskpaha.org

Sportovky – Marek Stehlík, sportovky@post.cz

co BUDE

Celoroční činnost.

■ **Sportovky** – čtvrtky od 17.00; sraz u věže KCMT. V nejbližších týdnech nás čeká trénink orientačního běhu s klasickou buzolou, fotbálek, plavání a vodní záchrana, bruslení na zimáku.

PŘÍPRAVA NA MANŽELSTVÍ

- Rádi byste více poznali sami sebe i svého partnera?
- Hledáte nové impulsy pro rozvoj vašeho vztahu?
- Chcete se inspirovat podněty vašich vrstevníků?

Cyklos přípravy na manželství je zamýšlen nejen pro ty, kdo plánují svatbu v příštím kalendářním roce, ale i pro ty, kteří se teprve rozhodují. Dopřejte si na přípravu na manželství čas.

TÉMATÁ

- obsah manželského slibu
- pohled církve na manželství
- psychologie muže a ženy, konflikty
- osobní zralost, vztah k Bohu
- intimní život
- rodiče, děti
- materiální stránka rodiny
- rodina a okolní svět, přátelé, zaměstnání

JAK A KDY?

Ve skupině několika párů se budeme setkávat cca 2x měsíčně (podzim 2014 – jaro 2015).

Konkrétní termíny bychom rádi domluvili podle možností účastníků, proto prosíme, ozvěte se co nejdříve.

Kontakt a bližší informace:

priprava.na.manzelstvi@seznam.cz
tel. 731 400 261, 272 929 001

Těší se na vás Jana a Honza Zindulkovi

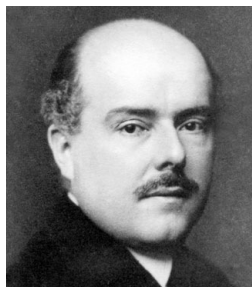
P O Z V Á N K A

Tentokrát navštívíme

kostel sv. Anežky České na Spořilově

funkcionalistický chrám architektů

Vladimíra Brožka a Karla Polívky postavený v roce 1935

**Podstatnou částí bude přednáška
prof. Lubomíra Mlčocha z FSV UK
o Dr. Františku Noskovi**

františkánském terciáři, prvorepublikovém poslanci a ministru, organizátorovi založen a hospodářských družstev a dobrodinci pražských kostelů.

Středa 19. listopadu 2014 v 16 hodin

Spoj: Z Kačerova bus č. 263, stanice Roztylské náměstí

Srdečně zvou Zdeněk Řeřicha a Jan Decker

KŘÍŽOVÁ CESTA NA PETŘÍNĚ

se koná **30. 11.** na 1. neděli adventní.

Sraz na Strahovském náměstí před kostelem Panny Marie ve **14.30** hodin.

dobrovolníci, dobrovolnice, dobrovolníčata

Milí přátelé,

podzim pomalu a jistě ukládá zemi k zaslouženému odpočinku. Brzy se překulí církevní rok do nového a začne advent. Na delší listopadové večery jsme pro vás připravili zajímavá zpestření. Již od 30. října zdobí chodby a předsálí obrazová výstava **Petra Ettlera** s názvem „**KRAJINA A HORIZONTY**“. S autorem se budete moci osobně setkat při derniéře výstavy začátkem prosince.

■ Mimořádně vám nabízíme krásnou divadelní inscenaci „**Oskar a růžová paní**“ a to v pátek **14. listopadu od 19.30** v sále KCMT. V podání **Jana Sklenáře a Martiny Eliášové**. Vstupenky je možno zakoupit předem v kanceláři KCMT nebo před představením. Cena vstupenky i díky grantu ministerstva kultury je 50,- Kč. Určitě to bude stát za to.

■ Letos jsme se rozhodli cyklus adventních koncertů posunout a bude začínat již **23. 11. na „Slavnost Ježíše Krísta Krále“** krásnou renesanční hudbou v podání „**PRO SANCTA CECILIA**“ v kostele sv. Františka. Týden na to se můžete těšit na křesťanské písničkáře **manželé Radovi** a jejich **dceru Markétu**.

■ Pro tancechytivé mám jednu dobrou zprávu. Vyvětrejte šaty, vyleštěte střevíčky a boty – **6. února 2015 bude farní ples**.

■ Abyste nepřišli zkrátka i co se týká pomoci ve farnosti. Uvítáme pomoc při přípravě koncertů a divadla, pomoc v šatně, přípravě sálu. Čeká nás také předvánoční úklid 13. prosince. Je jasné, že ne vše se dá udržet vypulírované až do vánoc, proto když se najde dobrá duše, která bude moci ještě před vánoci oběhnout ořapané dveře, tak to bude super.

■ Blíží se **setkání TAIZÉ**, které bude po 24 letech (to to letí...) hostit Praha a i u nás se v tomto ohledu bude něco dít. Chtěla bych vás povzbudit, abyste se nebáli otevřít svá srdce a dveře svých domovů. V tomto případě kontaktujte s jakýmkoliv dotazy Pavla a Magdalénu. Kontakty na ně najdete v tomto čísle Fchodovin.

■ Pouvažujte prosím také o svých možnostech zapojení se do **tradiční „Tříkrálové sbírky“**. Pro tuto akci se každoročně hledají koledníci a charita uvítá i upečení perníčků, které rozdává při koledování.

Moc děkuji všem, kterým záleží na tom, aby nám tu bylo spolu dobře. Těším se na vaše postřehy, nápady a připomínky a přeji krásné a požehnané kratší dny a delší noci.

Vlasta Hamalová,
koordinátorka dobrovolníků
a programu

Farnost sv. Františka z Assisi v Praze na Chodově
ve spolupráci se Sdružením křesťanských seniorů pořádá

ADVENTNÍ ZÁJEZD DO DRÁŽĐAN / 6. 12. 2014

Odjezd v 7 hod. od Komunitního centra Matky Terezy (metro Háje). **Cena 330 Kč.**

Informace a přihlášky u Ing. Řivnáčové, tel. 774 877 495

Cvičení /nejen/ pro seniory • Jistě jste si všimli ve Fchodovinách nebo na nástěnce KCMT informace o cvičení pro seniory v našem Komunitním centru. Protože na toto cvičení chodím, a zjistila jsem, že si někdo neumí představit, jak takové „cvičení v kostele“ může probíhat, chtěla bych vám přiblížit, co tam děláme. Hodiny cvičení se konají v suterénu v klubovně KCMT pod vedením fyzioterapeutky; cvik po cviku si postupně protahujeme jednotlivé části těla, nejdříve vsedě na židličkách, poté vleže na připravených karimatkách, vše s doprovodem hudby. Cviky nejsou obtížné, ale účinné, zvládně je každý. V každé skupině (středa 19–20 hod., čtvrtek 16.30–17.30 hod) může cvičit asi 10 osob, stále je ještě několik volných míst. Bylo by škoda, kdyby pro malý zájem se muselo cvičení zredukovat. Cena je 70 Kč/hod, 60 Kč/hod s permanentkou na 5 hodin. Neváhejte a přijďte něco udelat pro své zdraví a také navázat nová přátelství! A to nejen seniorky, ale i mladší ženy či mladé maminky. *Jana Friedlová*

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA – LISTOPAD 2014

■ **4. 11. / 10.00 / Přednáška: Rozvoj a podpora rodičovských schopností.** Seminář na téma: jak vychovat z dítěte dobrého člověka, jak upevnit vzájemný vztah a podpořit sebevědomí dítěte pomocí nedirektivního přístupu. Prostor pro sdílení zkušeností i starostí s odborníkem. Lektor: psycholog Mgr. Barbora Sládeková.

■ **8. 11. / 9.30–11.30 / Seminář: Cvičení a správná manipulace s dětmi (od narození do 1 roku věku).** Praktická výuka manipulace s dítětem do 1 roku věku na panenkách příp. vašich dětech, pohybové hříčky a cvičení na míči s dětmi vhodné pro domácí použití. Ukázky cviků pro maminku i dítě při společném cvičení. Nejčastější chyby při manipulaci a pohybovém vývoji dětí do 1 roku.

Cena: 350 Kč. Nutno zaplatit při přihlášení na účet: 670100-2200109413/6210, VS = vaše datum narození. Přihlášky a více informací: Pavla Maříková tel.: 724 033 060 nebo marikova.pavla@seznam.cz.

■ **15. 11. / 14.00 / Tvoříme z filcu.** Výroba broží a magnetek na ledničku. Odpolední dílna pro dospělé a děti od 9 let (pro malé děti možnost využití herny). Vstup 80 Kč, materiál v ceně. Přihlášky předem na e-mail mcdomecek@praha.ymca.cz.

■ **18. 11. / 10.00 / Komunikace ve vztahu.** Naučte se hovořit jazykem lásky vašeho partnera. Povídání, diskuse, sdílení. Podkladem je kniha Pět jazyků lásky G. Chapmana. Každé 3. úterý v měsíci.

■ **20. 11. / 18.15–20.30 / Seminář První pomoc**

u miminek a batolat. Naučíte se, jak se zachovat v různých situacích jako např. když si dítě poraní hlavu, popálí se v kuchyni, upadne do bezvědomí apod. Cena semináře: 350 Kč. Přihlášky a informace: marikova.pavla@seznam.cz nebo na www.fitmami.cz. Nutno zaplatit při přihlášení na účet 670100-2200109413/6210 (mBank) s uvedením Vašeho jména.

■ **22. 11. / 9.00–16.00 / Focení v Domečku.** Fotky dětí samostatně, se sourozenci či rodiči podle Vašeho přání. Cena 550 Kč (v ceně 5 fotek 13x18 + CD s minimálně 10 fotkami – velikost fotek možné po dohodě změnit). K dispozici budou rekvizity, možné přinést svoje. Registrace nutná do 18. 11. na adamfoto@adamfoto.cz nebo na tel: 608 158 798 – fotograf: Pavel Adam.

■ **25. 11. / 10.00 / Návrat z rodičovské dovolené z pohledu práva.** Na co mám nárok dle pracovních smluv, práva a povinnosti zaměstnavatelů aj. Lektor: Zuzana Schováňková, OP Praha 1.

■ **So 29. 11. od 14.00 / Adventní dílna.** Tvorba adventních věnců a další dekorace – pro dospělé a děti od 10 let. Vánoční výtvarná dílna pro mladší děti (3–7 let). Cena za dospělého 90 Kč plus dekorace (v ceně korpus, větve, drátky). Cena za malé dítě 40 Kč. Netvořící doprovod a děti vstup zdarma. Přihlásit je možné v MC Domeček nebo na e-mail mcdomecek@praha.ymca.cz, nejpозději do 20. 11. Platba předem.

Více informací na www.mc-domecek.cz.

ŽIVOT FARNOSTI • AKCE • SETKÁNÍ

- **Hnutí fokoláre** – 10. 11. (pondělí) od 20 hod v KCMT – Slovo života na listopad: „U tebe je pramen žití.“ (Ž 36,10). Jana a Viktor Friedovi, tel. 731 625 949.
- **Biblická hodina s P. Součkem** – každé úterý od 18.45 na faře u sv. Františka z Assisi.
- **Modlitební setkání maminek na mateřské dovolené** se koná každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V listopadu se sejdem 5., 12., 19. a 26. 11. (5. a 12. s účastí kněze; možnost sv. zpovědi a sv. přijímání). Srdečně zve Katka Friedová, tel.: 603 286 513.
- **Setkání Život z víry** se koná každou středu od 19 hod. ve farním sále u kostela sv. Františka. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- **Páteční dopolední setkávání** (nejen) **pro starší** – zveme každý pátek od 9 hod. na bohoslužbu slova se sv. přijímáním v kapli KCMT a poté na společné posezení ve foyer. Kontakt: Jana a Viktor Friedovi.

PROGRAM AKCÍ V KOMUNITNÍM CENTRU MATKY TEREZY

- **6. 11., 19.00 / Zastavení u Matky Terezy – Martina Špinková**, malířka, zakladatelka a předsedkyně Cesty domů, bude hovořit na téma Cesta domů aneb žít dobře až do konce. Dá se na konec života připravit? Může být život na konci dobrý? Čeho se nejvíc bojíme a co s tímto strachem můžeme dělat a co ne? Povídání o čase na konci života, který je důležitý, o paliativní péči, naší vděčnosti i naději.
- **9. 11., 16.00 / Koncert VIVAT FLAUTO** – sál KCMT
- **10. 11., 16.00 / Přednáška SKS: Postavení křesťanů v Bělorusku** – velvyslanec Ing. Jan Karas (klubovna KCMT).
- **14. 11., 19.30 / Divadelní inscenace OSKAR a růžová paní** – Pojednává o hlubokém přátelství desetiletého Oskara a jeho ošetřovatelky. Neúnnavný rozumbrada, kterému zbývá posledních dvanáct dnů života, dostane díky smyšlené hře s moudře potrhlou ošetřovatelkou možnost prožít si celý dlouhý lidský život – od dětství, puberty, zamilování, starostí dospělosti, druhé mizy, až po stáří v nejrůznějších odstínech. Hrají: **Jan Sklenář a Martina Eliášová**, Vstupné 50,- Kč. Vstupenky předem v kanceláři nebo před začátkem představení.
- **23. 11., 16.00 / První „adventní“ koncert – PRO SANCTA CECILIA**
kostel sv. Františka, Na Sádce 18, Praha 4 – Chodov – vstupné dobrovolné.
- **29. 11., 14.00–16.00 / Výroba adventních věnců** (pořádá MC Domeček a farnost) v předsálí KCMT (více info na webu).
- **30. 11., 16.00 / Druhý adventní koncert – hudební modlitby, žalmy a spirituály v podání manželů Radových a Markéty Radové.** (KCMT) Vstupné dobrovolné.
- **15.00–17.00 / KERAMICKÁ DÍLNA 2.** – výroba misek a zvonků.
Příhlášky u Jany Domšové (janadomsova@gmail.com, tel. 603 281 864) – KCMT.
- **Výstava v prostorách KCMT – KRAJINY A HORIZONTY – Petr ETLER**

INZERCE • NABÍDKA • POPTÁVKA

- **Jsem 45letá žena na invalidním vozíku** a hledám paní nebo studentku na pomoc v domácnosti a na pomoc při sebeobsluze, tzn. pomoc s toaletou, hygienou apod. Bydlím na Praze 4, blízko OC Chodov. Pomoc potřebuji spíše odpoledne nebo k večeru, po předchozí domluvě. Jsem schopna zaplatit 60,- Kč/hod. Mobil: 774 997 662.
- **Hledáme hodnou paní na občasně hlídání 5leté dcery** (vždy podle domluvy). Vhodný přívýdělek k důchodu (70 Kč/hod). Věřící rodina. Tel.: 723 240 710, e-mail: salvap@post.cz
- **TĚSNĚNÍ OKEN.** Provádím montáž silikonových těsnění do drážky. Dlouhá životnost. Úspora topení až 20 %. Tomáš Rus, tel. 765 910 301.
- **Základní škola Parentes v Dobřejovicích** (u Řičan) hledá zapáleného a spolehlivého věřícího pedagoga pro první stupeň základní školy. Nabízíme přátelský učitelský tým, nadstandardní podporu a malý počet dětí ve třídě. Více o filozofii školy na www.zsparentes.cz; email: dobrejovice@parentes.cz
- **Vyučuji a doučuji angličtině žáky a žákyně základních škol.** Docházím do rodin a vyučuji i u mne doma. Nejlépe v oblasti Chodova a Jižního Města, není podmínka. Tel.: 606 48 68 48.
- **Nabízím pomoc nemocným a osamělým** • Anežka Králová, tel. 222 962 239, mob. 731 705 279.
- **Nabízím stavební práce, údržbu** • Martin Štark, tel. 720 588 758, stark.m@seznam.cz

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

1. Aby **opuštění lidé** zakoušeli Boží blízkost a podporu bližních.
2. **Za dobré formátory**, aby moudře vedli mladé seminaristy, řeholníky a řeholnice.
3. Aby **Boží království bylo posledním cílem**, ke kterému každým dnem svého života směřujeme vědomě.

Talzé

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
tel: 242 485 826
e-mail: kancelar@kcmt.cz
ÚŘEDNÍ HODINY KNĚZE
Středa 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ – CHODOV

Na Sádce 1296/18
tel: 272 934 261
e-mail: kancelar@kcmt.cz
ÚŘEDNÍ HODINY KNĚZE

Pátek 16.00–17.30
V jiném termínu
po předchozí dohodě

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	18.00 od 16.00 hod. možnost svátosti smíření
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30 **, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině
2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“
** 1. neděle v měsíci v 9.30 speciálně pro rodiny s dětmi

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou nebo kdykoliv po dohodě

☎/mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (administrátor)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Ladislav Souček (farní vikář)	242 485 828, 603 932 427	cernymost@yahoo.com
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Václav Šebek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (past. asistent)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT **4200060575 / 6800** • farnost **19-9362170227 / 0100**

Příští uzávěrka bude 15. listopadu 2014

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com

fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha–Chodov / 2014 / ročník 13

- redakce: Katka Friedová, Anežka Králová / typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
- za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design